

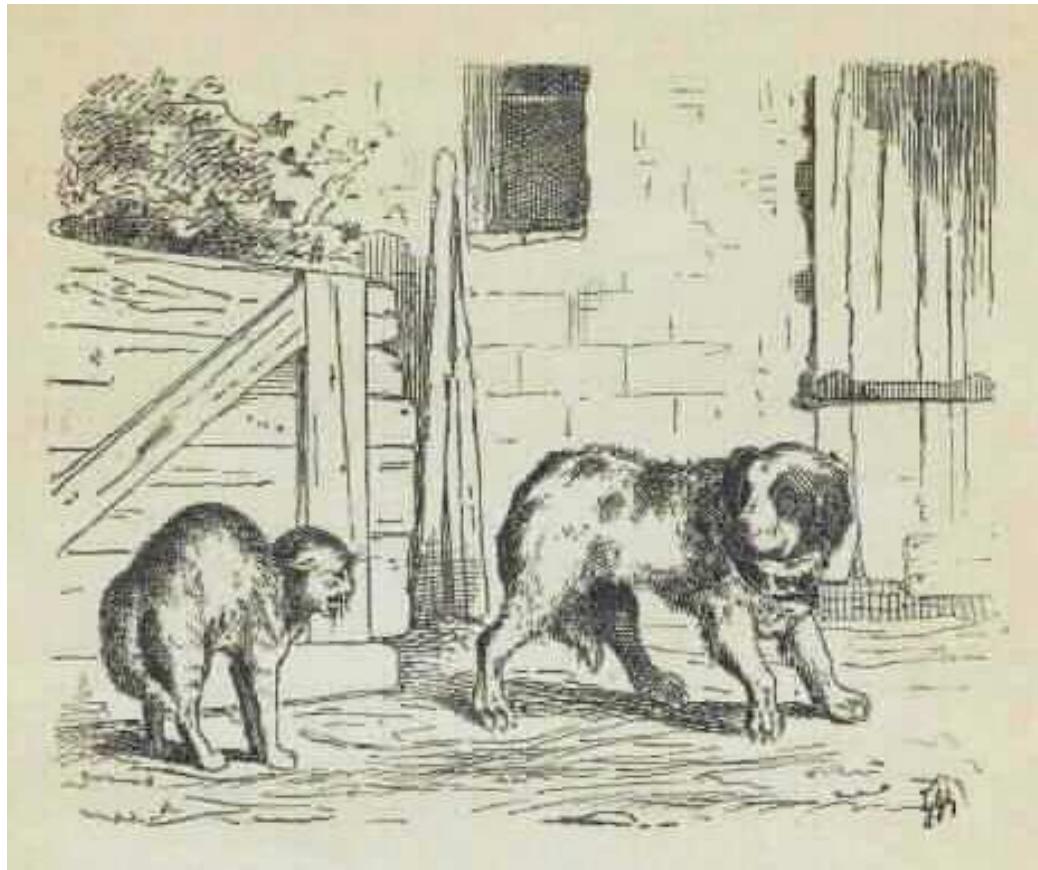

Berlin 1876.

כתב א.הוּ

ציורים ג. גוטקנקט

כלב וחתול

בחווה הכל מתנהל בשלום וכל הבהמות
מכבדות זו את זו.

רק הכלב פילון, הממונה על שמירת הבית,
חשוב על ועלולים.

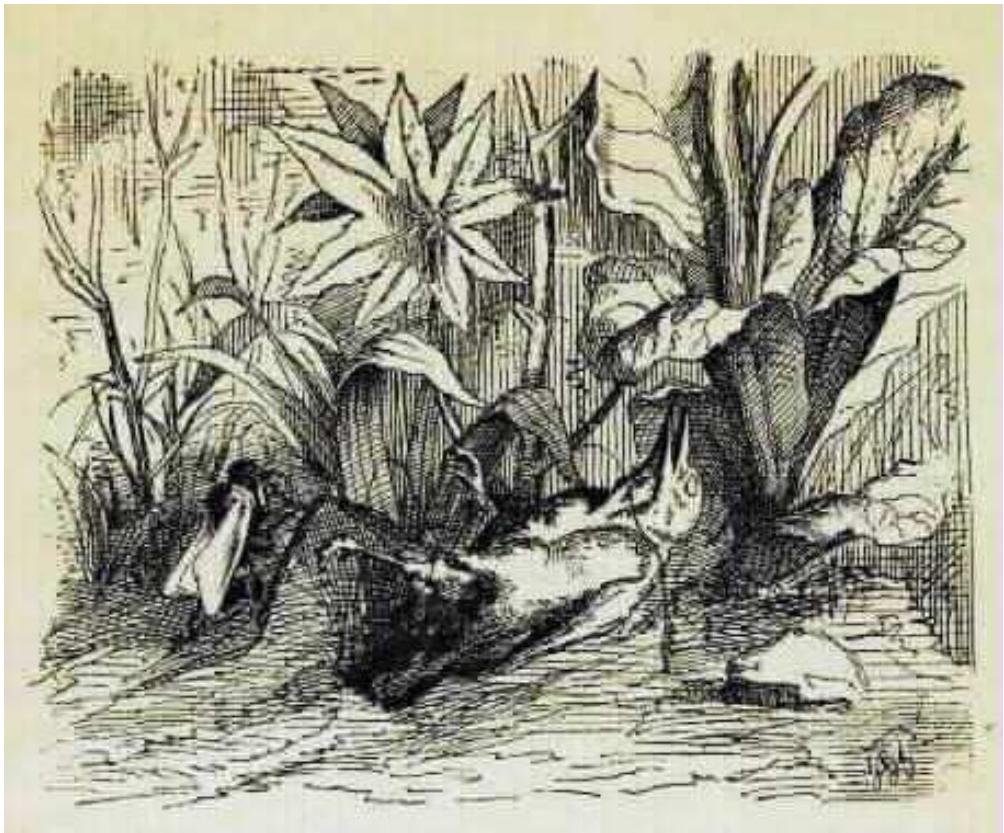
הוא ראה חתול שרדף אחרי עכברים. פילון
מתנצל עליו, העכבר ברוח והחתול המותקף
זעק מרוב פחד וכאבים.

אר לא זמן רב, כי הוא הושיט את כפו בעלת
ציפוריים חדות והכה לפילון ישר בפנים.

בבושת פנים ברוח פילון הכלב משדה
הקרב. עכשו הוא נזהר ולא ינסה יותר
להלחם. המכחה בכף מזוינת הוצאה לו את
רוח הקרב.

ועכשו כשהוא שומע "מיאו, מיאו" עונה רק
"האו, האו" ולא יותר.

הזרזיר והדבורה

הזרזיר בארשת פנים חכמה מבית על דבורה שמתעופפת מפרח לפרא ואוספת צוף.

"למה את דואגת כך, למה לא תיהני מהיים היפה. הביתי עלי. אני אוכל גרגיר אחרי גרגיר ולא שם כלום הצדה. אני שמח מכל יום שעובר, למה לי לדאוג למחר? למה לעבוד קשה כל כך?"

הדבורה לא שמה לב וממשיכה במלאה. היא לא רצתה לשמוע את הזרזיר העצלן. אבל כשהגיעה חורף הדבורה יכלה ליהנות מעמלת שבקיז' והזרזיר, שלא היה לו מה לאכול מת מרעב.

השועל והארנבת

לרגלי גבעה ישבה ארנבת רעה וחלמה על גזר מתוק. השועל שראה אותה מרחוק התAFXק ולא הראה את חמסנותו. אך הארנבת, כשרק ראתה אותו התחילה לברוח במעלה הגבעה.

"למה תבריחי, יקירתاي עצרי רגע. יש לנו קרוביים משותפים".

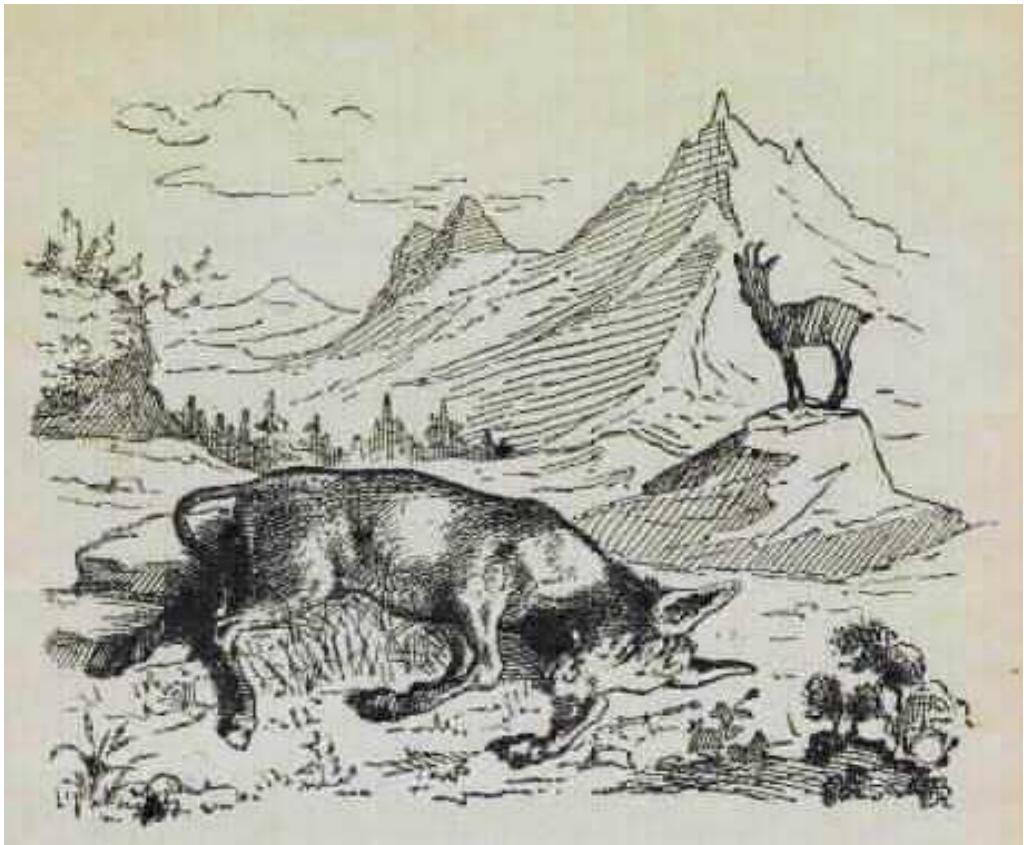
הארנבת שהכירה היטב את השועל, לא הפסיקה את ריצתה.

השועל קוראה "רציתוי דואק להראות לך שדה קרוב יפה!"

למשמע זאת הארנבת מתחה את אוזניה. "שם למטה" המשיר השועל "אחורי הגדר תראי הרבה קרוביים אדומים וגדולים. רק חזרי קצט ותראי כמה הם יפים".

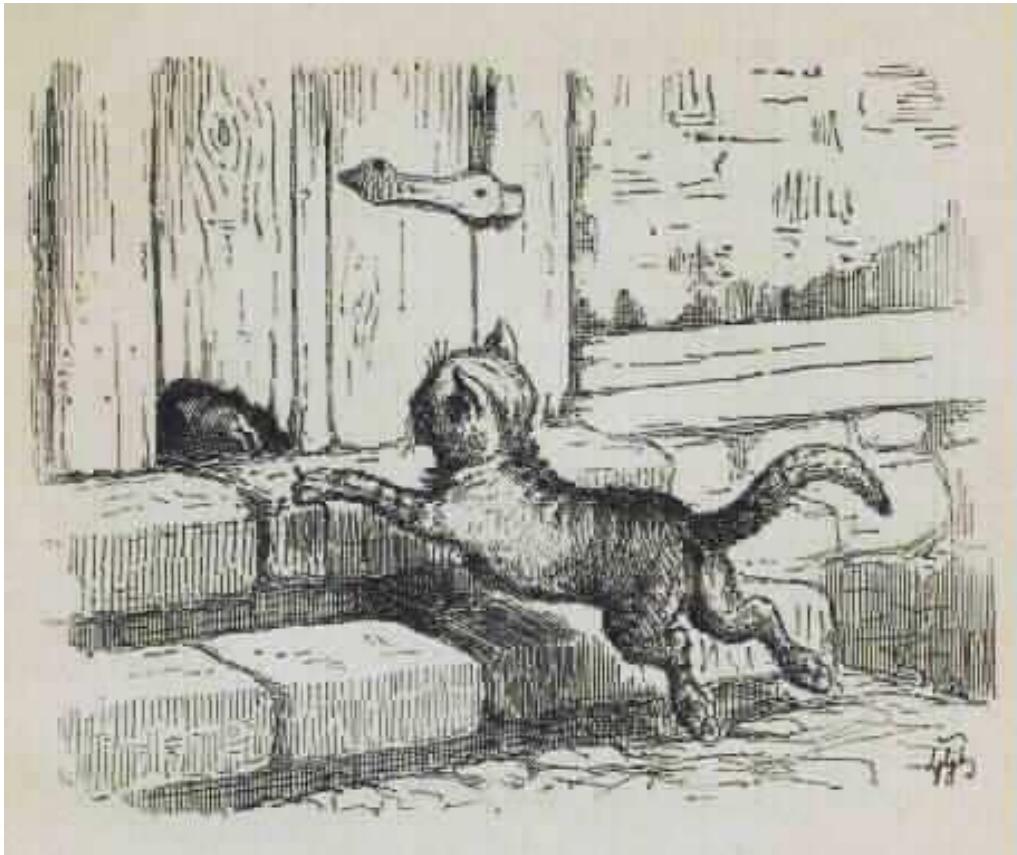
הארנבת עצרת והביטה אחריה, ואז תפּו אותה השועל. כר נענתת הגרגנות.

החמור והאיילה

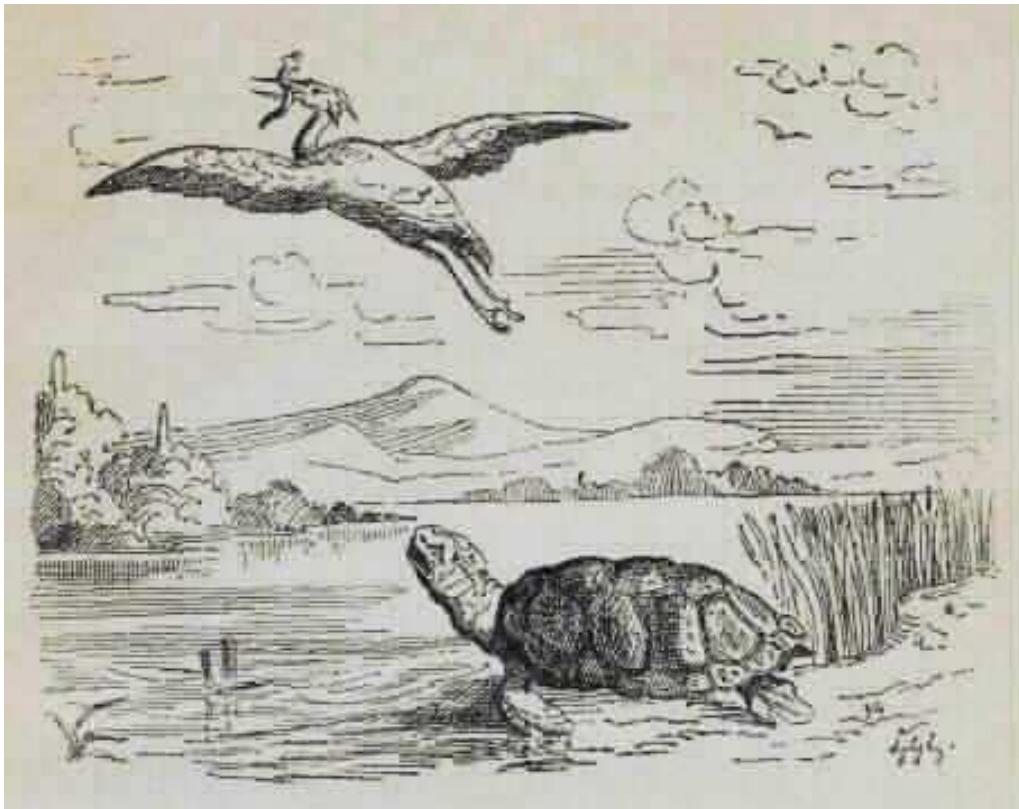
בקנאה רבה הביט החמור על האיילה המקפצת על הגבעות. "זה אוכל גם אני לעשות" הוא חשב לעצמו "אלמד גם אני מה שאיליות עושות, ואתחילה מיד".
האיילה הביטה בלהג על ניסיונות החמור "עזוב, זה לא בשבילך. שמור על עצמותיך".
החמור נעלב מאד "למה לך לחתת ל' עצות?" אמר למרות שהאיילה רק את טובתו רצתה "למה לך לדאוג לאחרים? אין לי צורך בעצותיך" קרא "אוכל לעשות בדיקון כמור". הוא חזר צעדים אחדים אחורה, רץ, קופץ ושבר את מרפקתו.

החתול והעכבר

העכברים הצעירים שהזהרו בפני חתול,
שמעו בעצה וכאשר החתול הופיע בסביבה,
רצו מהר למאורה שלהם.
אבל אחרי שהצליחו להימלט התחילה לגלג
על הפחדים של אמא אחד מהם החליט
לבדוק האם החתול אכן צזה איום.
לשוווא זהירותו אותו אמו שוב ושוב, הוא
התעקש ונעמד על שלו.
כשrank שמע את קולו של החתול הוא יצא
בأומץ מהמאורה ונעמד מול החתול. אבל
החתול לא התחשב. הוא קפץ ותפס את
העכברון בזנבו. אמנם רק הזנב נשאר בפיו
החתול, אבל העכבר חסר זנב, שכולם צחקו
מןעו עכשו, לא עשה את הניסוי שניית.

הצב והצלופה

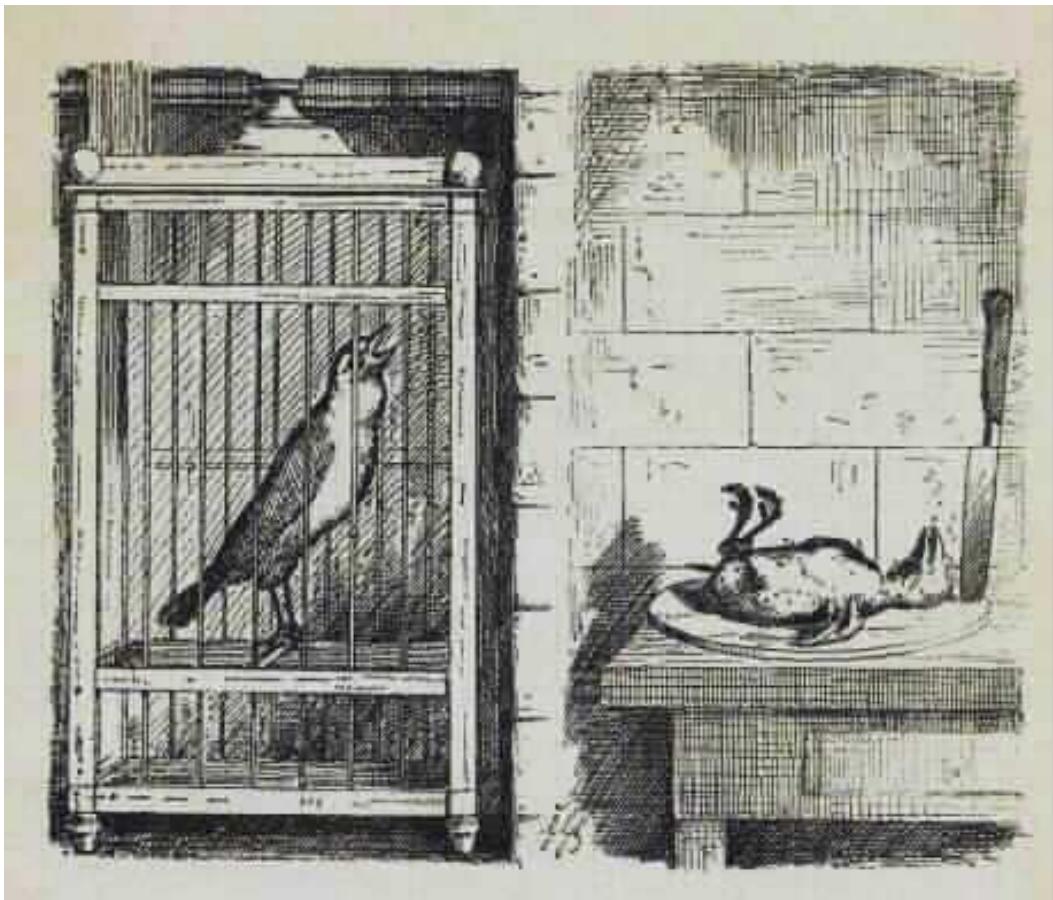

בחוף הים נפגשו פעם צב וצלופה. הם ישבו יחד וננהנו מוחום השמש. קשה לתאר יצורים כל כך לא דומים זה לזה. הצב בעל שריון כבד יכול היה לנوع רק באיטיות. הצלופה, זריז וגמיש התפתל במים שעל שפת החול. "אתה בול כבד" אמר הצלופה כשהוא שוחה בזריזות במים "אתה כמו עץ שנשחב עם זרמי הים ונזרק על החוף. המראה שלך אiom וונרא. התבישי לרי!"

הצב לא ענה מילה, אבל מהר מאוד הופיעה מעלייהם אנפה בעלת מקור ארוך. היא תפסה את הצלופה כמו עם שיפוד ועפה עם השל.

הצב ישב בשקט ורק הבית על הסוף המר של הצלופה.

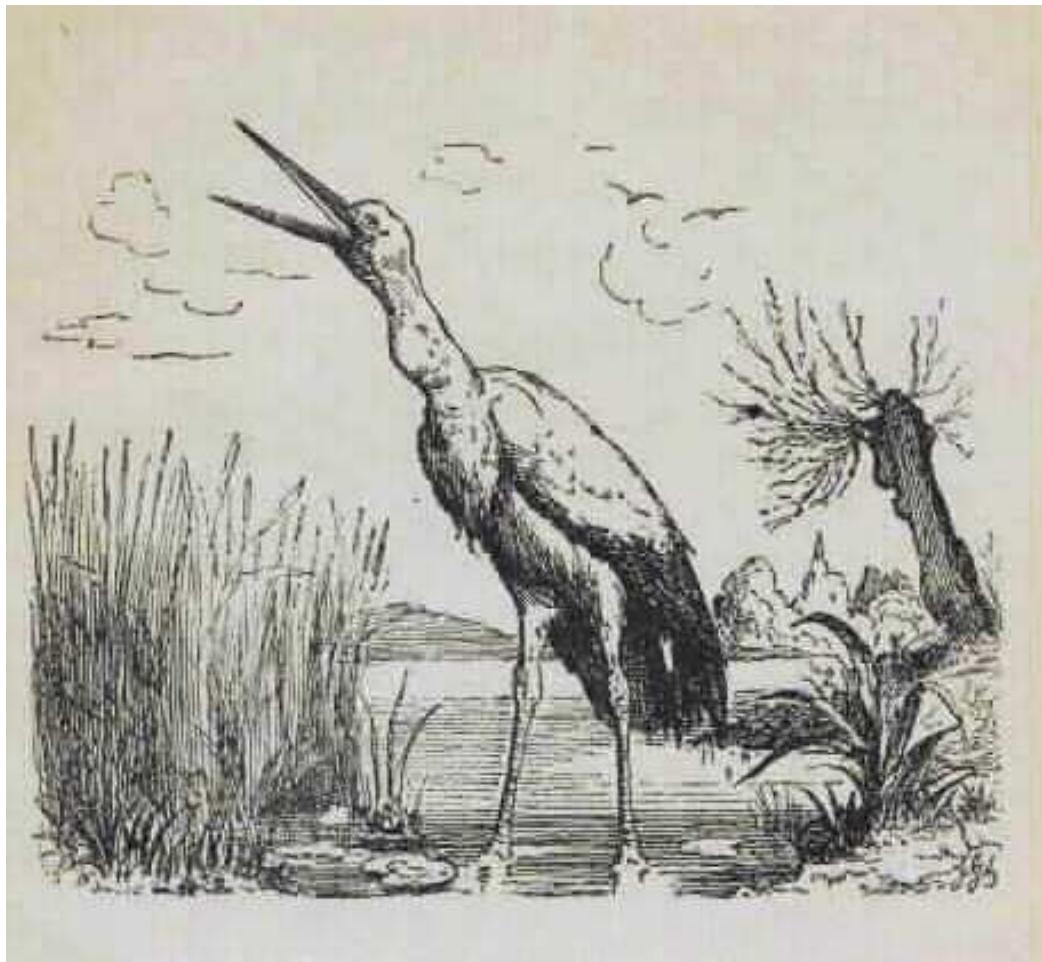
הצמיר השלו

הצמיר שר כל בוקר את השירה שלו. אָר הננה תפסו אותו וסגרו בכלוב. הוא נמכר בסכף רב לאיש עשיר ושם הוא המשיר לזרם את שירותו. היה לו שם אוכל אהוב עליו ומים כמה צרי, השלו, שראה זאת, התקנא בזמיר וחשב שגורלו טוב משלו. הוא חשב "בטני ריקה. הבה אוכל גם אני לוותר על חופש אם רק יהיו לי תנאים טובים". וכך הוא נתן להיתפו ללא כל קושי.

אָר מי שתפס אותו הוריד מיד את ראשו ומרט את נוצותיו והוא בושל לסעודה הערב.

החסידה והצפרדע

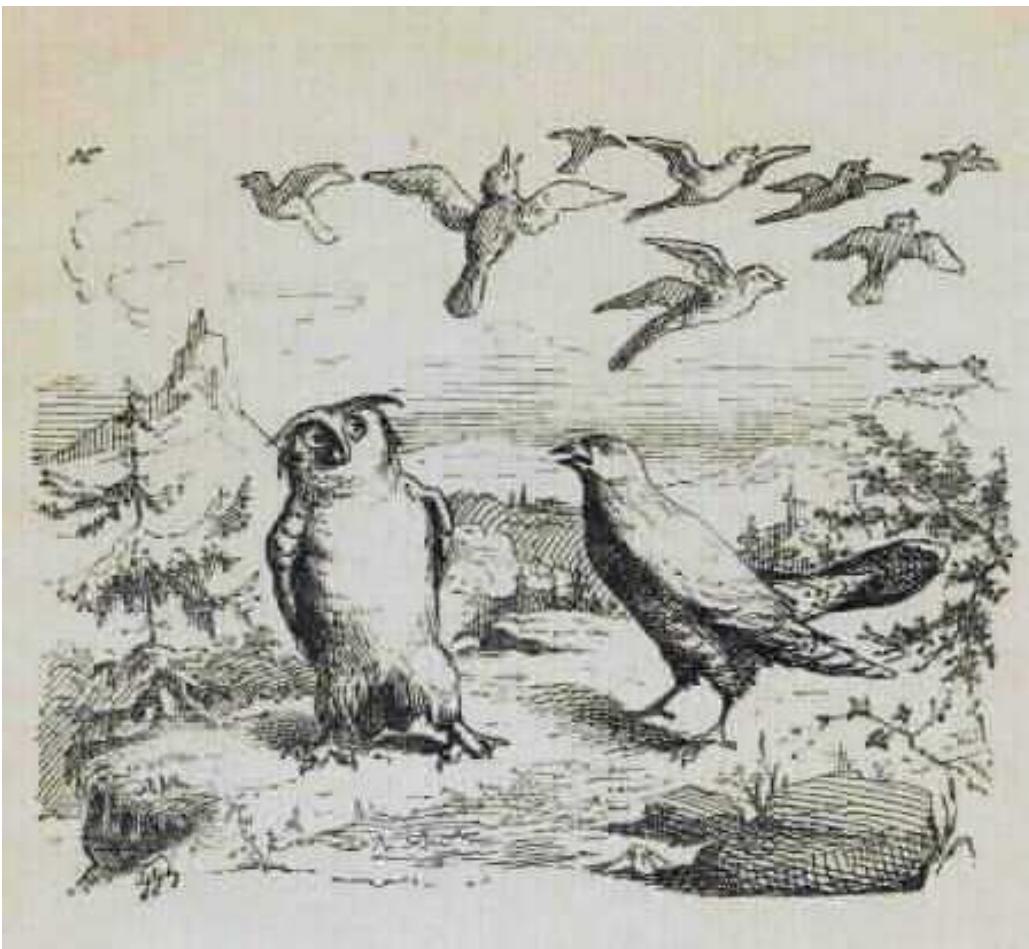

אםה של צפרדע צעירה וחסרת ניסיון חיים זההירה אותה לפני חסידה. "תשתרי בבייצה כדי שהיא לא תראה אותו" אמרה "היא לבנה וגבואה, על רגליים אדומות עם מקור ארוך וחד. היא תאכל אותו ברצון לארוחת בוקר".

אר הצפרדע צעירה החליטה שאמא דואגת לשוווא. "איןני מפחדת מהיות הזה למרותה המקור הארוך ורגליים ארוכות שלה. אם רק אראה אותה, בקפייצה אחת אוכל לברוח למקום מבטחים".

היא יוצאה בבוקר למקום מסטור שלה ופגשה ישר את החסידה. נשימתה נעקרה מרוב פחד והחסידה תפסה אותה בחטף אחד.

הkokיה והינשוף

kokיה שמעה את קולה של תנשמת
שצרחה בלילה והחליטה שםן הן
תctrפנה בזמרה, יהיה זה דואט נהדר.
אחרי שנדברו בינהן הן אמנים החליטו
לערוך קונצרט והזמיןו את כל בעלי הכנף.
באו ציפורים רבות לשמע את הזמרים.
התנשמת והkokיה התחילו בזעקות שלהן
והציפוריים האורחות הסתלקו בכאב
אוזניים.

אבל זוג הזמורים לא להשתכנע "אנו זמורים
נהדרים וכל היתר רק מקנאים בנו".

הדוב והקוף

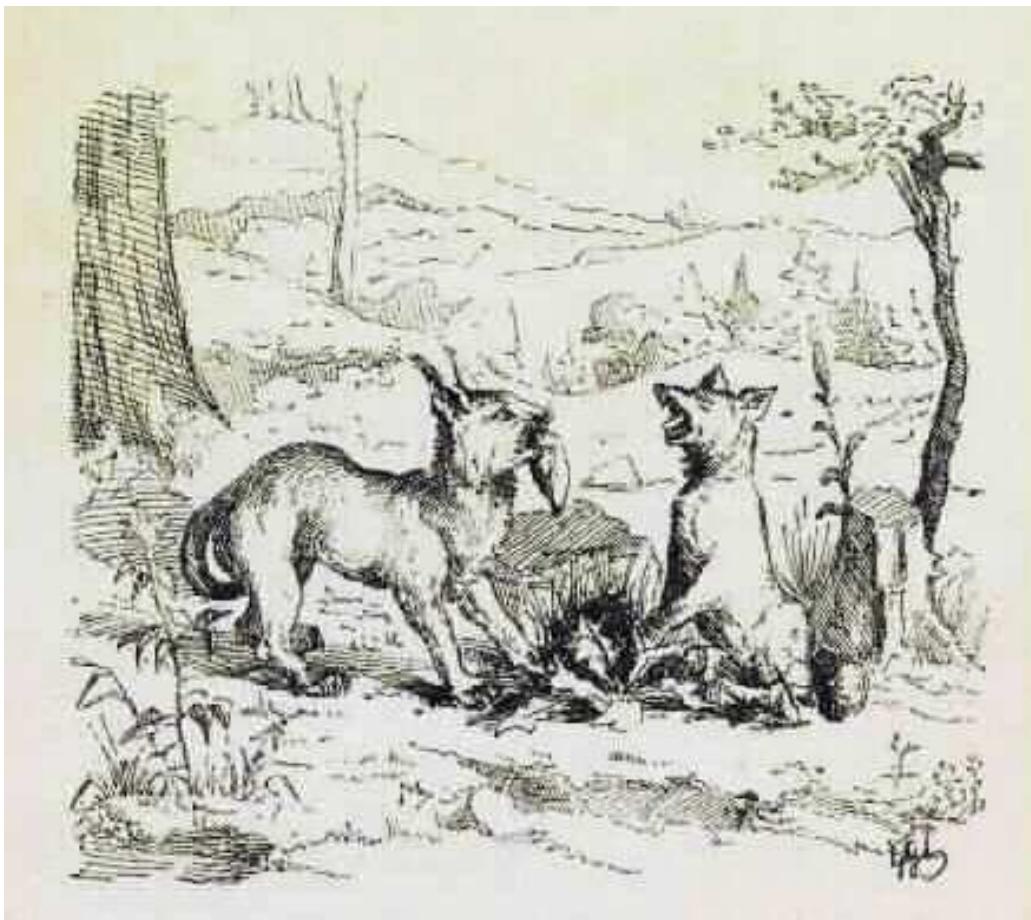

דוב גדול ראה פעם שלושה תפוחים תלויים על עץ. הם היו בשלים ואדומים ולכן הוא החליט לטפס על העץ כדי להוריד אותם. אך הענף לא החזיק את משקלו והוא נפל ברעש גדול לארץ.

למרות הכאבם הוא החליט בכל זאת להשיג את התפוחים. כשהעבך במקום קוף הדוב הציע לו עסקה "אתה תוריד לי את התפוחים ואני אתן לך מחלוקת מהם". בסתר לבו חשב "כשהתפוחים יהיו בידי הוא לא יראה אותם יותר".

הקוף הסכים מיד. הוא עולה על העץ בקלות, הוריד תפוח אחד אחריו תפוח אכל אותו ואת החרצנים והקליפות זרק לדוב כחלהקו בעסקה..

השועל והחתול הבר

השועל בעל נסיך ראה פעם מלכודת ברזל בעיר. הוא ראה מרחוק את חתול הבר עם דג שマー שמן בפה. "אהה" חשב "אם שור את הטיפש אל המלכודת וכשהוא יתפס אוכל להוציא מפיו את הדג." הוא הזמין את חברו לשם וציפה שהוא ידרוך על המלכודת. וכך היה.

אלא שמרוב התלהבות בעצמו דרכ עלי הברזל המלכודת ורגלו נתפסה. את הדג אכל כבר חתול הבר לבדו.

התרנגול והבז

מדלת הסככה יוצאה שיירת תרנגולות עם
תרנגול גדול וגאה בראשם. הם נקרו כאן
ונקרו שם, מצאו גרגיר או תולעת טעימה.
baz sheh-tau-pf l-maleh uin bas-kernot et
heufot v-bma'irot uf pataom mah-un-nim al
ha-chazr cdi l-tfoss uf achd.
ar ha-ternogol raea zat v-natan kriah gadola.
cl ha-ternogolot ha-taspo li-do v-hoo ya-
le-hlachm b-baz.

zifor ha-traf la-e ha-za la-hat-modd um
ha-ternogol ha-gadol v-nosha bi-l btsa et
m-zimta.

ha-ternogol u-la ul ur-mat zbil v-hod-iyu l-colum
ul ha-ni-cho-n ha-gadol.